

3. Тест Томаса-Кілмена: веб-сайт. URL: <https://allenz.info/test/test-tomasa-kilmana> (дата звернення: 27.04.2020)

4. Тополенко О.О. Модель впливу психологічних чинників на процес прийняття управлінських рішень. *Вісник НТУУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка : збірник наукових праць*. 2008. № 3(24). С. 162–167.

5. Шапа Н. М. , Черчата А. О. Разработка мотивационной программы на основе анализа потребностей сотрудников предприятия. *Економічний простір*. 2017. № 125. С. 221 – 228.

УДК 006.015.5

СТАНДАРТИЗАЦІЯ ЯК ОДИН З ФАКТОРІВ ВИХОДУ НА МІЖНАРОДНИЙ РИНОК

Ремесник Т. С., Єфременко В. В.

Донбаська національна академія будівництва і архітектури

e-mail: remesniktanya@gmail.com

тел. 0953493170

Останнім часом однією з ключових проблем науково-технічного та економічного розвитку країни є проблема якості продукції.

Поліпшення якості продукції (процесів, послуг) - це не лише споживча чи технічна проблема, а й економічна, соціальна та політична проблема суспільства [1].

Стандартизація та сертифікація є важливими елементами механізму управління якістю продукції.

Стандартизація продукції - це встановлення та застосування єдиних принципів для вдосконалення, легалізації та впровадження показників якості та стандартів якості продукції, а також розвиток у сфері виробництва технологічних процесів та операцій відповідно до цих вимог [3].

Метою стандартизації в Україні є забезпечення безпеки та життєдіяльності людей, тварин, рослин, майна та навколишнього середовища, створення умов для раціонального використання всіх видів національних ресурсів та відповідність стандартів стандартизації їхньому призначенню для сприяння усуненню технічних бар'єрів у торгівлі [1].

Внутрішня політика держави має на меті сприяти зростанню внутрішнього виробництва, захищати права громадян України на споживання продуктів, безпечних для життя, здоров'я та навколишнього середовища. Подальший розвиток національних систем стандартизації та сертифікації визначається стратегічним курсом України в інтеграції на світовий ринок.

Але невеликий відсоток українських виробників готовий виходити на ринки ЄС. Перш за все, існують суттєві відмінності в стандартизації та технічних регламентах України та ЄС. Взаємне визнання сертифікатів та

стандартів технічних регламентів є важливим інструментом розвитку міжнародної торгівлі ЄС. Існує два відповідні інструменти: по-перше, угоди про оцінку відповідності та прийняття промислових товарів (АСАА); по-друге, договір про взаємне визнання (MRA) [2].

Україна тільки починає запроваджувати європейські стандарти, які відповідатимуть законодавству згідно з додатком III до Угоди про асоціацію. Це вимагає скасування застарілих стандартів та запровадження 28 тис. нових, які відповідають вимогам ЄС - тобто вимогам АСАА. У перспективі це повністю відкриє ринок ЄС для українських товарів та дозволить виробникам надсилати товари з українськими сертифікатами відповідності [5].

Українська державна система сертифікації продукції (УкрСЕПРО) дозволила обмежити доступ на український ринок великою кількістю потенційно небезпечних вітчизняних та імпортованих товарів, захистивши людей від можливих негативних наслідків та виробників від недобросовісної конкуренції. У той же час, через вступ до ВТО та інтеграцію з ЄС, національна система якості потребує модернізації.

Основними відмінностями між процедурами стандартизації та сертифікації між національною та міжнародною практикою є те, що в Україні стандартизація та сертифікація є обов'язковими для майже всієї продукції, а у країнах ЄС існують дві категорії технічних вимог до типів продукції, а не до окремих товарів. Перша категорія рекомендовані вимоги, які підтверджують відповідність обов'язковим директивам ААСА, інші стандарти щодо таких параметрів, як послуги, якість, надійність та довговічність є суто добровільними.

У ЄС сертифікацією займаються три організації: Європейський комітет зі стандартизації (CEN), Європейський комітет з електротехнічної стандартизації (CENELEC) та Європейський інститут стандартизації телекомунікацій (ETSI) [4].

Застосування єдиних стандартів CEN та CENELEC на всьому європейському ринку гарантує захист прав споживачів, сприяє торгівлі, забезпечує відповідність продукції, сприяє розробці та впровадженню інноваційних технологій та забезпечує захист навколишнього середовища. Відсутність європейських сертифікатів відповідності у вітчизняних виробників, а також можливості проведення випробувань у лабораторіях країн-членів ЄС, які визначають відповідність європейським вимогам, є проблемою, що перешкоджає виходу української продукції на ринок ЄС.

Але є ще один дуже важливий аспект - фінансовий. Зважаючи на сучасний стан економіки України, зокрема на відсутність фінансових ресурсів та низький кредитний рейтинг країни, компаніям буде складно зібрати кошти, необхідні для фінансування переходу на нові технічні стандарти [6].

Отже, задля виходу українських підприємств на міжнародний ринок необхідно створити необхідні умови. Забезпечити правову та фінансову

підтримку українських підприємств. Європейські стандарти є потужним інструментом підвищення конкурентоспроможності підприємств. Вони служать для охорони здоров'я, безпеки громадян та навколишнього середовища. Стандарти забезпечують технічне вирішення проблем та сприяють торгівлі та співпраці між державами. Вони допомагають у передачі та розповсюдженні технологій в інтересах громадськості.

Список використаних джерел:

1. Віскер Т.В. Стандартизація продукції в Європейському Союзі. URL:<http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/23168/1/35.pdf>
2. Гарасим Ю.Й. Аналіз національної системи стандартизації і сертифікації у контексті угоди про асоціацію України та ЄС. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. № 3 (80). 2015. 58-65 с.
3. Гринчуцький В.І. Економіка підприємства. 2-ге видання. Навчальний посібник. 2019. 302 с.
4. Ковальова М.Л. Сертифікація продукції в Європейському Союзі: вимоги та процедури. *Національна Економіка*. №2. 2017. 104-108 с.
5. Кузнєцова Л.І. Реалізація експортного потенціалу України на ринках ЄС у контексті проблем реформування системи сертифікації. URL:http://ief.org.ua/wp-content/uploads/2015/11/%D0%94%D0%BE-%D0%A3%D0%B3%D0%BE%D0%B4%D0%B8-%D0%B7-%D0%84%D0%A1_%D0%9A%D1%83%D0%B7.pdf

УДК:330.59

СВІТОВИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ

Ромашко О. М., Пукіш О. В.

*Івано-Франківський національний технічний університет
нафти і газу*

e-mail: les.rom@ukr.net, alekspukish94@gmail.com

Важливим аспектом сучасних суспільних відносин є соціальна спрямованість, однією з форм прояву якої є соціальні гарантії. Соціальні гарантії визначають міру відповідальності держави перед всіма своїми громадянами і забезпечують певний рівень життя усім верствам населення. Існування розвиненої системи універсальних, розрахованих на всі групи населення соціальних гарантій, їх конституційне закріплення, нормативно-правове забезпечення та практична реалізація засобами соціальної політики є головною ознакою соціально орієнтованої держави.

У більшості країн світу правовідносини соціального захисту є законодавчо врегульованими. Не є винятком й Україна, згідно Закону України державні соціальні гарантії - встановлені законами мінімальні